

Kvarterportræt

SØNDERBRO

Udgivet af:
Områdefornyelsen Sønderbro, februar 2025

Grafik og Layout:
Områdefornyelsen Sønderbro

Fotograf:
Melissa Ørnstrup medmindre andet er angivet

Områdefornyelsen Sønderbro
Københavns Kommune
Teknik- og Miljøforvaltningen

Se mere om
Områdefornyelsen:

Indhold

Velkommen til Sønderbrokvarteret	s. 4
Temaer	
Det sammensatte, upolerede kvarter med plads til alle	s. 6
Omsorg, landsbystemning og fællesskaber	s. 20
Mellem den pulserende by og rolige natur	s. 40
Sådan har vi gjort	s. 60

Velkommen til Sønderbrogårteret

I kvarterportrættet her har vi stillet skarpt på et lille hjørne af Amager, en ø midt på øen - kvarteret vi kalder Søndebro.

Ønsket med kvarterportrættet er at formidle stedets særlige identitet og historie og give en stemme til dem, der bor og færdes i området. Vi har prøvet at nå ud i alle kvarterets hjørner i så vidt omfang som muligt for at høre så mange stemmer som muligt og give plads til livet og hverdagen i Søndebro. Portrættet skal ses som et udsnit af virkeligheden, som en start på at tale om Sønderbrogårteret som et særligt sted, et unikt kvarter. En proces og fortælling, man kan blive ved med at bygge videre på.

I kapitel 1, '[Det sammensatte, upolerede kvarter med plads til alle](#)', introduceres kvarteret, og vi får indsigt i nogle af Søndebros særlige styrker og kvaliteter.

I kapitel 2, '[Omsorg, landsystemning og fællesskaber](#)', bevæger vi os fra Sundholm i nord mod Blå Bane i sydøst og møder forskellige fællesskaber på vejen.

I kapitel 3, '[Mellem den pulserende by og den rolige natur](#)', tager vi turen fra Amagerbrogades syden og boblen ind igennem kvarterets mere rolige lommer for til sidst at slutte af på Amager Fælled i vest.

Vi håber, at I vil gå på opdagelse med os og nyde rejsen igennem kvarteret.

Rigtig god læselyst!

Det sammensatte, upolerede kvartaler med plads til alle

Det sammensatte, upolerede kvarter med plads til alle

Følelsen af at vi alle er i samme båd – at være 'dem de andre ikke må lege med' – er stærk hos mange i kvarteret og på Amager generelt. Her er en følelse af, at vi kan klare os selv på Amager. Det etablerede – det fine – magten – snobberiet – hører ikke hjemme her. Her ser man det smukke og en ære i det rå, det ægte og det upolerede.

Måske stammer det tilbage fra dengang, kvarteret var et arbejder- og industrikvarter, hvor livet for mange var hårdt og pengene få. Rundt i kvarteret lå flere mindre industrier, værksteder og fabrikker – fx to tobaksfabrikker og endnu tidligere 'Hørhuset' på Brydes Allé, hvor hørfrø blev brudt og forarbejdet. Stedet blev drevet af Sundbyvester landsbys beboere i fællesskab og lagde navn til både Hørhusvej og Brydes Allé. Senere kom en papirfabrik, og et stenkast derfra lå en aluminiumsfabrik, der hvor Kvickly ligger i dag.

Ryet som 'lorteøen' var med til at holde 'de fine' væk og efterspørgslen, og dermed priserne nede. Amager var arbejderland, hvor det var billigt og nemmere at få et sted at bo. Følelsen af at være en del af København, men stadig helt sit eget sted – øen, hvor man bare kan kappe broerne, hvis det skulle være – er en stærk del af fortællingen om kvarteret. Her kan og vil man selv – og her er plads til at være, lige som man vil være.

Måske er det den stærke identitet, der også er medvirkende til at mange flytter tilbage til Amager. Man kommer ofte tilbage igen efter at have boet andre steder i byen eller måske verden. Selv folk der ikke er født på øen, men måske er kommet modvilligt eller uden stærkere tilknytning, kan blive bidt af den særlige identitet. Også mange fra provinsen og mindre byer finder vej til Amager og føler sig hjemme, da øens 'provinsstemning' vækker genklang.

I Hørgården er der en overraskende stor del af beboerne, der har boet her, siden bebyggelsen blev bygget i 1970'erne, og der er en vis stolthed over at fortælle, hvor langt ens 'Amager-aner' går tilbage. Det kan være svært at forklare, hvorfor man vil hjem til Amager – det er bare hjem.

Det med at man ikke skal passe ind i en boks her, skaber en stemning af, at der er plads til alle. En rummelighed og tolerance, som føles som frihed til bare at være som man er. Måske derfor kalder mange, der er født andre steder i verden, kvarteret deres hjem nu. Mangfoldigheden og forskelligheden er det normale og det, der binder folk sammen.

**»Det er som en oase midt i byen.
Jeg elsker især de store træer på
Sundholm.«**

Maria Mercedes, 29 år

Det der går igen hos mange, når de skal forklare hvorfor de godt kan lide at bo her, er de håndgribelige ting som beliggenheden, at være tæt på alt og forskelligheden. Og så er der den der følelse, som er svær at definere.

»Jeg ved det faktisk ikke. Det er bare hjem. Måske er det, fordi der er lidt mere plads herude end der i resten af byen. Lidt længere mellem menneskerne. Og så er det meget blandet. Man kan gå 200 meter den vej, og så er du i det fineste villakvarter, og du kan gå den modsatte vej, så er du i noget helt andet.«

Jeppe, 43 år

Foto: Områdefornyelsen Sønderbro

Måske er det den udefinerbare følelse, der gør, at mange bliver boende, når først de kommer hertil - også selvom de måske først ser kvarteret som et midlertidigt stop. Ulla har boet i kvarteret i mange år og fortæller, hvordan hun strittede lidt imod i starten. Alt var anderledes, husene og menneskerne - og det blæste meget mere end i Valby, hvor hun kom fra:

»Jeg startede med slet ikke at kunne lide Amager. Det var sgu ikke mig. Efterhånden kom jeg til at kunne lide det, og nu skal jeg ingen andre steder hen. Jeg kan godt lide de mennesker, der bor her. Her er god stemning, og folk er ikke alt for fine. Der er overhovedet ikke noget snobberi.«

Ulla, 85 år

Foto: Områdefornyelsen Sønderbro

Foto: Områdefornyelsen Sønderbro

»There is less hustle and bustle here, it's a happening place. It's like living in the suburbs - there is not a lot of noise, not crowded, chill but close to everything.«

Clara, 28 år og
Soozee, 34 år

»Jeg elsker Amager i sig selv. Min moster boede på Øresundsvej, så der er jeg kommet i mange år. Mine bedsteforældre boede også på Amager. Jeg havde en anden moster, der boede på Amagerbrogade, så jeg havde en del familie her, da jeg var yngre. Jeg synes bare, der er dejligt herude.«

Tove, 98 år

»Der er ligesom ikke én markant, entydig stømning af folk, der er mange forskellige slags mennesker – her er bare folkeligt.«

Anton, 25 år

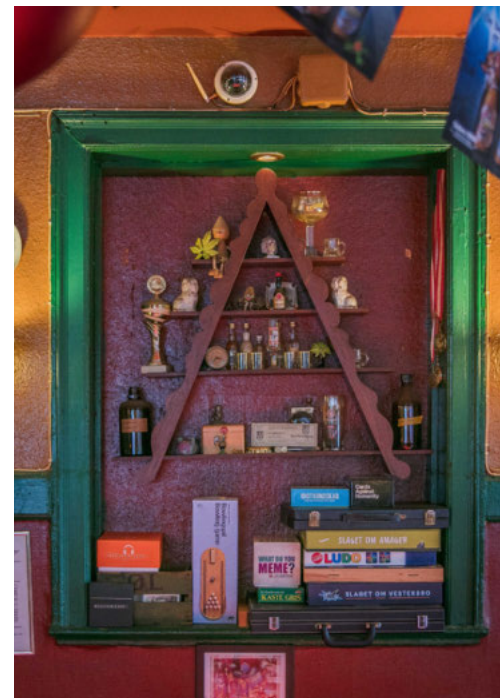
»I love that my kids go to a multicultural school with many different people. Being biracial and raising biracial kids, it's important that they are surrounded by different cultures, it teaches you tolerance and it's important to have examples of representation and see people that have similar hair and eye color as yourself – it gives a sense of belonging.«

Milton, 41 år

»Det ærgrer mig, at vi først har fundet det her sted nu, det er mere autentisk end mange andre steder på Amager.«

Nicoline og Iben, 23 år

»Jeg drømmer om, at vi får et stort fællesskab på Sundholm, så vi ikke bliver et tabu. Sammenholdet og menneskerne herude kan noget helt særligt, og der er en stor rummelighed. Hvis jeg en dag kommer væk herfra, så ville jeg nok stadigvæk komme her.«

Pia, 43 år

Foto: Områdefornyelsen Sønderbro

»I Hørgården føler jeg mig hjemme, tryk og afslappet. Her er fællesskabet så stærkt, at du aldrig har brug for en flytteemand - naboerne står altid klar til at give en hjælpende hånd. Forældrene slipper for at slæbe tunge dagligvarer op ad trapperne, fordi en hjælpsom ung genbo altid er parat til at træde til.«

Daniel, 28 år

Asham (tv) og Daniel (th) har sammen podcasten 'Gadens Parlament', hvor de bl.a. reflekterer over urban kultur, samfundsproblematikker og politik.

HØRGÅRDEN

Foto: Områdefornyelsen Sønderbro

Omsorg, landsbystemning og fællesskaber

Amager Fælled Skole er en af kvarterets to skoler. Skolen blev bygget i 1910 lige op ad Sundholm og hed Sundholm Skole. I dag har omkring 900 børn deres daglige gang på skolen.

Omsorg, landsbystemning og fællesskaber

Da Sundholm blev bygget i 1908, var det som tvangs- og arbejdsanstalt med plads til omkring 1.000 beboere – eller "lemmer", som de kaldtes. Hovedparten var skæve eksistenser, småkriminelle, hjemløse eller psykisk syge. Altså folk der ikke 'passede ind' andre steder, men som man havde en forhåbning om kunne få et godt liv som 'ordentlige borgere' ved at give dem arbejde og pligter. Sundholm var en 'ø' omgivet af voldgrav og var selvforsynende med strøm, eget vaskeri, køkken og hospital.

I dag er Sundholm et sted, hvor man tager hånd om dem, der har det allersværest. I området er der fx flere forskellige herberger, plejehjem for misbrugere, bosteder, en døgninstitution og en natcafé, hvor man kan få et sted at sove for natten.

På Sundholms tidligere marker opførte man i 1960'erne Hørgården – et alment boligområde – hvor der var plads, lys og luft i modsætning til byens trængte lejligheder og trøstesløse baggårde. Her skulle familier uden den store pengepung kunne få en god og sund bolig med plads til hele familien.

Sundholm og Hørgården er bygget til at rumme dem, der har det svært eller har færre ressourcer – og det trækker tråde ind i nutiden. Her er man vant til at møde et væld af forskellige mennesker, når man bevæger sig i kvarteret – også dem der har det svært. Sundholm har nærmest altid været der, og byen er langsomt vokset omkring den. Mødet med nogen, der lever et andet liv end en selv, kan være med til at skabe en refleksion over ens eget liv og en følelse af, at det lige så godt kunne være mig. Måske derfor er der en naturlig omsorg og en høj tolerance i kvarteret.

I dette kapitel tager vi en tur igennem kvarterets mange små 'landsbyer' og zoomer ind på empatien, omsorgen og de forskellige fællesskaber.

Går man en tur igennem Sundholms smukke, gule porte, kan man se forskellige grafittitags og budskaber, som bliver fjernet og sprayet på ny hele året rundt. Mange af Sundholms beboere er vant til at blive overset, men her er der plads til, at man kan være, som man er – en tryk ø midt på øen. Portene og bænke på den anden side er et samlepunkt for mange af dem, der bor og kommer på Sundholm, hvor de mødes og tager en tår, mens de hører høj musik, der til tider kan høres runge i den buede port.

Foto: Områdefornyelsen Sønderbro

»Det er en naturlig del af at bo her i kvarteret, at man selvfølgelig tager hånd om dem, der har det svært.«

Ole, 81 år

Uddeling af overskudsmad v. Madboks i Maskinhallen

På den anden side af portene finder man den gamle forstanderbolig. I dag kaldes det Foreningshuset Sundholm 8. Huset rummer flere fællesskaber, hvor netop det at passe på hinanden og hjælpe hinanden er det centrale. Fx samles Ældre-netværket i Foreningshuset og syr tøj, laver pakistansk mad, går ture og hjælper hinanden. Andre grupper mødes om lektiehjælp, IT-hjælp eller kreative aktiviteter, hvor man mødes på tværs af alder og baggrund. Går man videre forbi bænkene, hvor mange af Sundholms beboere mødes hver dag, finder man Maskinhallen - Sundholms gamle varmecentral. Her uddeler Madboks i dag overskudsmad til en billig skilling, og forskellige foreninger afholder arrangementer med et socialt fokus som fx fællesspisninger, byttemarkeder og torsdagsbar for frivillige.

»Vi motiverer og hjælper hinanden. Ikke kun her - vi har også en whatsappgruppe, hvor vi deler hvad vi har på hjertet.«

Memoona, 71 år

Memoonas datter kommer nogle gange forbi, når ældre-netværket mødes, og laver fx yoga eller giver hovedbunds-massage til kvinderne.

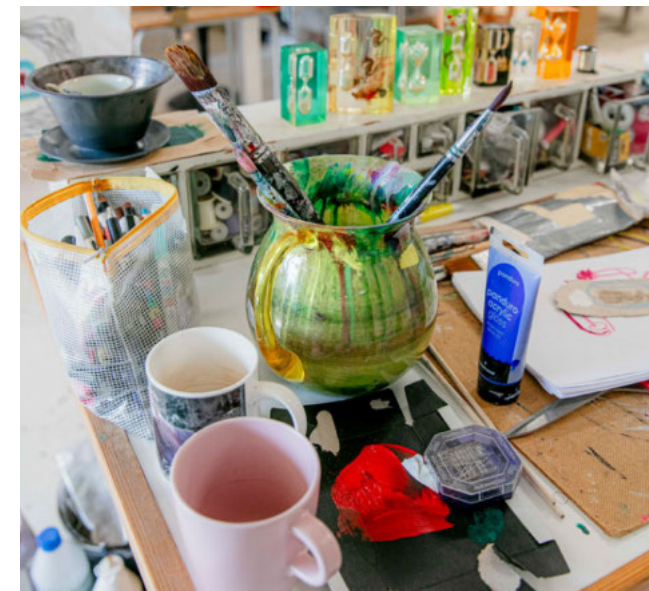
»Jeg synes der er en lokalstemning herude, det er sit eget sted - det føles ikke som København. Der er mange forskellige typer af mennesker, som lever i sameksistens. Her er mange skæve typer, men jeg har aldrig problemer med nogen herfra. Jeg er virkelig glad for at komme her.«

Anna, 29 år

Videre igennem Sundholm og sydpå troner en lav, hvid bygning frem. Det, der engang rummede et kæmpe vaskeri, huser i dag et af landets største værkstedsfællesskaber for kunstnere og designere.

FABRIKKEN for Kunst og Design har plads til omkring 150 kunstnere og designere, der arbejder indenfor en bred variation af materialer og praksisser. Mange bor selv på Amager, men en del cykler hver dag over broerne for at ramme deres værksted her.

I en by hvor atelierer og kreative værksteder er efterspurgt og få er FABRIKKEN et sted, man føler sig heldig over at have en plads. For mange er lokationen på Sundholm også med til at gøre FABRIKKEN til et helt unikt og inspirerende sted at arbejde.

Bag Fabrikken ligger en lille have, som over årene er blevet plantet til med fx tomater og krydderurter. Her spises der frokost og holdes møder og sociale arrangementer.

Et kunstprojekt af kunstner Camilla Berner omdannede i 2024 det slidte asfaltstykke mellem FABRIKKEN og en gammel trælade, til et kæmpe net, et 'grid', hvor beboerne hjalp med at så frø i rillerne. Med tiden vil planter og blomster spire op i 'GRID HAVEN', som projektet hedder. Lokalsamfundet drømmer om at pladsen og den gamle lade restaureres og kan bruges som lokalt mødested i fremtiden.

Foto: Jens Panduro

Foto: Områdefornyelsen Sønderbro

»Jeg går hver dag igennem Sundholm med mine børn. Det er vigtigt for mig, at vi altid hilser på dem, vi møder.«

Beboer, Sundholm Syd

Mellem FABRIKKEN, Sundholm og Hørgården blev der i 2015 bygget 48 AlmenBolig+, der hedder Sundholm Syd, hvor der i dag bl.a. bor mange børnefamilier. De har mellemrummet mellem FABRIKKEN og Sundholm som deres 'baggård'.

På hvad der engang var en tømmerplads, køres der nu på løbehjul og cykler - og en trappeskakt ned til et gammelt beskyttelsesrum fyldes med blade og bruges til hoppeleg. De underlige rør, der stikker op af jorden som et levn fra det gamle vaskeri, bliver i børnenes fantasi til væsner, som de hver dag passerer på deres vej til skole eller børnehave.

Mange bevæger sig igennem Sundholm på deres daglige vej og selvom det kan synes barskt at bo som børnefamilie lige op ad et af byens mest udsatte områder, er der en meget stor empati for de mennesker, der har andre vilkår og bor lige ved siden af i Sundholms bygninger.

Beboerne i Sundholm Syd drømmer om, at pladsen mellem deres bolig og Sundholm bliver til et trygt og rart sted, hvor man både bevarer relationen til Sundholm og trygt kan lade sit barn lege.

Et stenkast fra Sundholm Syd ligger Hørgårdens plejecenter. I sig selv en lille landsby med 190 boliger til ældre, der med små fællesskaber på de forskellige etager synger fællessang, har erindringscafé og leger lege fra dengang beboerne var børn. Her udfolder sig også forskellige kreative fællesskaber som fx Lones projekt i aktivitetscentret, hvor hun kreerer engle ud af gamle barbie dukker med fire andre damer. Vingerne laves af den hulmønstrede serviet, man bruger på underkoppen, når man skal til 'fin kaffe'.

Mange af beboerne på plejecentret er vokset op og har levet deres liv på Amager og har derfor mange røverhistorier og minder fra kvarteret. Vi møder bl.a. Gunna på 90 år, som fortæller om det liv, der udspillede sig imellem småfabrikkerne, arbejderboligerne og Sønderbro Hospital:

»Dengang lå et kvindehospital på Sundholm. Der gik mine unger med over og hjalp fru Larsen med at sælge blomster ude foran hospitalet. Hun havde en lille forretning i Sverrigsgade, hvor hun stod i en have og lavede buketter. Så var min ældste søn og datter med ovre og sælge blomster på Sundholm for at tjene nogle lommepenge. En buket kostede omkring 5 kr. eller sådan noget.«

Gunna, 90 år

Foto: Områdefornyelsen Sønderbro

Foto: Områdefornyelsen Sønderbro

Videre fra plejecentret bevæger vi os igennem porten ind til Hørgården og møder en mor på vej hjem fra en børnehave med to børn, der fortæller:

»Vi er rigtig glade for at bo her i Hørgården, det føles som vores sted. Man skal ikke gå langt, før man siger hej til nogen - det er jo ligesom vores egen lille landsby. Vi elsker at gå på opdagelse. For eksempel er porten her blevet et sted, vi elsker at cykle igennem, fordi børnene gerne vil finde aben.«

Et lille stykke derfra - på Hørgården Nærgenbrugsstation - møder vi folk fra både Hørgården og resten af kvarteret. Flere i gang med at spejde efter gode ting i byttehytten. Stedet er et af kvarterets uformelle mødesteder, hvor man altid kan droppe forbi og få en kop kaffe - også selvom man ikke skal af med ting til genbrug.

**»Naboskabet er super.
Mine naboer er meget
behjælpelige med det ene og
det andet – det er et super
fællesskab.«**

Kristoffer, 45 år og hans søn Killian, 8 år

Bevæger man sig videre rundt i Hørgården, møder man flere, der taler om små, stærke fællesskaber lige her.

Når der er godt vejr, kan man typisk finde Marianne, Hanne og de andre fra strikkeklubben i gården til strik, en sludder og en kop kaffe. Da Mariannes mand gik bort for år tilbage, satte hun sig på en bænk i sin gård og faldt i snak med Hanne. Langsomt spredte ordet sig om 'strikke-hyggen', og der kom flere til.

Selvom der findes stærke fællesskaber i kvarteret, er der også mange der ikke føler sig som en del af et lokalt fællesskab – så der er stort potentiale for at få flere med i både eksisterende og nye fællesskaber.

Vi bevæger os fra Hørgården og videre mod et andet alment boligområde - og minilandsby - Gullandsgården.

Hvor en af kvarterets tobaksfabrikker lå engang, blev Gullandsgården opført i 1981.

Bygningerne rummer 224 familieboliger og danner med sine fire længer et grønt gårdrum midt i bebyggelsen, hvor man finder en lille skov og en legeplads.

Inde i Gullandsgården ligger også en af kvarterets mange daginstitutioner. Både børn herfra og en masse andre børnefamilier i kvarteret elsker den store legeplads i Gullandsgården, hvor man er skærmet fra Sundholmsvejs trafik og larm.

Ved siden af Gullandsgården på Tingvej finder man Tingkroen, hvor vi møder Ramo, Bilka og Jørgen, der tit mødes til en god snak og en øl. Baren er blevet et samlepunkt for stamgæsterne og besøgende fra hele landet, der afholder alt fra bingo og koncerter til søndagstraditionen, Giro 413.

»Vi har det hyggeligt os, der kommer her – vi har et godt sammenhold og kan ordne verdenssituationen. Vi har jo en slyngelstue her, hvor vi udveksler opskrifter og gode idéer og hjælper hinanden.«

Jørgen, 61 år

Længere nede ad Tingvej - ved det der kendes som Blå Bane - udfolder der sig andre sammenhold fx omkring fodbold. Her mødes børn og unge fra de omkringliggende boliger til hygge og driblinger flere gange om ugen.

Området omkring banen bliver også brugt flittigt som hundelufterområde, hvor kvarterets mange hundeejere får en sludder om stort og småt, mens hundene snuser omkring.

Foto: Områdefornyelsen Sønderbro

Foto: Facebook gruppe - Blå Bane / Sæterdalsparken

Mellem den pulserende by
og den rolige natur

Mellem den pulserende by og den rolige natur

Mange af Sønderbros beboere nævner, at det at være tæt på byen er vigtigt for dem i deres daglige liv. Kvarterets placering lige mellem Amagerbro St. og DR Byen St. hjælper med at forbinde Sønderbro til resten af byen - man kan hurtigt cykle ind til Indre By eller hoppe på metroom videre rundt i København eller ud til Kastrup Lufthavn. En del Amarkanere har også enten selv arbejdet i lufthavnen eller kender nogen, der har en forbindelse til den.

Kombinationen af at være tæt på byen og samtidig have adgang til natur som Amager Fælled og Amager Strandpark i sin 'baghave' er en del af charmen for mange i kvarteret. For mange ligger det dybt i dem at orientere sig indad mod øen og bruge den nærliggende strand og skov i stedet for at søge længere væk. Amager er gammelt landbrugsland, og man skal ikke mange år tilbage, før der lå marker rundt omkring tæt på byen, så det ligger nærmest i DNA'et for mange at have adgang til haver og natur. Det er også afspejlet i den stærke kolonihavekultur, som stadig er intakt i dag.

Selvom der ikke findes større grønne områder i kvarteret, skal man ikke langt, før man kan finde storslået natur og åbne horisonter fx på fælleden og stranden. Den korte afstand er et plus, og de rolige omgivelser er kun en kort gåtur eller cykeltur væk. Det siger Hanne, en beboer i Hørgården, bedst, når hun siger om sig selv og de andre beboere i kvarteret: »Vi bor som prinsesser, tæt på fælleden«. Man får det bedste fra begge verdener. Broerne over til Indre By fungerer som bindeled til resten af byen, hvor man kan opleve en masse, og så kan man komme tilbage til mere rolige omgivelser - man kan komme 'hjem' igen til øen, hvor der er plads til at være den, man er.

Bevæger man sig rundt i og omkring kvarteret, bliver man dog også mødt af grå facader, asfalt og parkeringspladser, men gemt indimellem finder man små, grønne lommer som fx byhaverne på Sundholm og i Hørgården. De fungerer for beboerne som åndehuller i kontrast til den hurtige, larmende by, der omkranser den. Adgangen til natur på lille og stor skala er unik og er med til at integrere natur i hverdagens travlhed og til særlige anledninger.

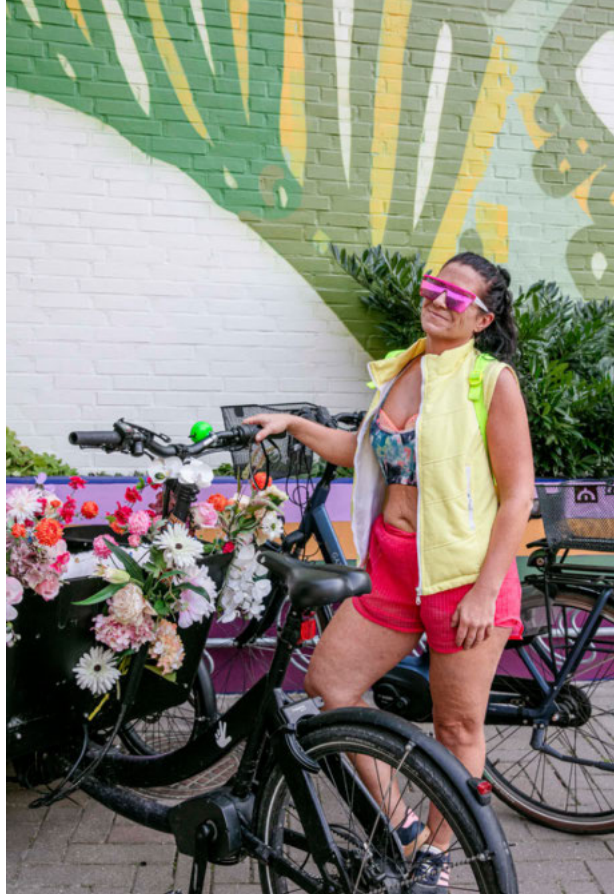

Amagerbro metrostation blev indviet i 2002 og ligger lige udenfor Sønderbrokvarterets grænser. Stationen benyttes af mange beboere og besøgende, der skal til og fra området.

Lige ved siden af stationen har vi Amager Centret med en helt speciel lokal atmosfære og en mangfoldighed af forskellige mennesker, der kommer her for enten at handle, mødes eller arbejde.

Amager Centret er noget af det første, især unge nævner som det fedeste ved at bo i kvarteret. Her mødes man til et pizzaslice eller bare for at gå en runde og kigge på folk.

Vi slår vejen forbi Amagerbrogade, der før hed Amager Landevej eller *Amagervejen*, som igennem flere hundrede år var forbindelsesleddet mellem Indre By og Amager og var en vigtig handelsgade. Det gælder også i dag, hvor gaden er kendt som Danmarks længste handelsgade. Derudover er der hvert år en stærk Amagertradition med et stort juleoptog, hvor alle julekæderne på gaden bliver tændt og gaden runger af musik og dufter af en god blanding af benzin og gløgg.

Et stenkast fra
Amagerbrogade finder
vi en lille grøn lomme
mellem de almene
boliger i Televængerne og
ungdomsboligerne overfor.

Her mødes hundeluftere
på en grøn plet i
eftermiddagssolen, og
lokale unger suser hen på
den bemandede legeplads i
Øselsgade efter skole, hvor
eftermiddagen går med
at spille brætspil, fodbold
eller lave mad over bål.

»Jeg synes, kvarteret ligger meget godt og tæt på Amager Centret, som jeg bruger tit. Jeg synes også, det er fedt at bo mellem to metrostationer, så kan jeg hurtigt komme ind til byen. Jeg har udsigt til DR Byen, som har mørkeblåt lys om aftenen – det elsker jeg at kigge på, når jeg skal sove.«

Vilma, 21 år

Fra Øselsgade drejer vi ned ad Sundholmsvej og går videre ad Brydes Allé. Der ligger en del kollegier og studieboliger i og omkring kvarteret, som fx Hørhus Kollegiet på Hørhusvej. Her bor omkring 192 unge i en bygning, der ligger omtrent samme sted som den bygning, hvor der blev brudt hør i gamle dage.

En af fordelene ved at bo på et kvarterets mange kollegier eller studieboliger er, at man er tæt på flere uddannelsesinstitutioner, som IT-Universitetet (ITU) og Københavns Universitet Amager (KUA). Heromkring og ved DR Byen kan man også finde grønne åndehuller og mødesteder.

Bevæger man sig fra Hørhusvej ned mod Englandsvej, kommer man igennem Sæterdalsparken. Et område der tidligere omkransede en af kvarterets større industrier – nemlig aluminiumsfabrikken. Her blev der senere anlagt en lille grøn park, som mange bruger som smutvej hen til den Kvikly, der i dag ligger på fabrikkens tidligere lokation.

Fortsætter man ned ad Englandsvej i den sydlige retning og drejer til højre på Peder Lykkes Vej, kommer man forbi Peder Lykke Skolen, der blev bygget i 1970'erne som skole til de mange børn, der var flyttet ind i Urbanplanen og Hørgården. I dag går der ca. 661 børn fra kvarteret på skolen. En lokal drøm er, at den brede, trafikerede Peder Lykkes Vej langs skolen omdannes til et grønt åndehul, både til glæde for skolens elever og resten af kvarteret.

Fra de susende biler på Peder Lykkes Vej bevæger vi os ind igennem Hørgårdens gårde. Her kan man finde små grønne åndehuller og legeområder, som bruges af kvarterets beboere. De grønne åndehuller bruges til at få en stund for sig selv til at samle tankerne, læse en bog, strikke eller bare tage en dyb vejrtrækning, inden man skal videre til det næste. For andre bruges de grønne arealer mest til at mødes, til leg og til socialt samvær. For kvarterets mange daginstitutioner fungerer de forskellige gårdrum og grønne lommer også som hyggelige og trygge udflugtsmål.

Vi møder Ayse i Hørgårdens byhave. Her har hun en plantekasse, som hun elsker at pleje og passe. Det er også her i byhaven, at hun ofte mødes med sine veninder til en kop te og tyrkiske snacks.

Bevæger man sig nordpå igennem Hørgårdens sidste gårdrum, vil man finde Sundholms byhave, der ligger som et lille grønt helle ud til den brusende Amagerfælledvej. Her er der mulighed for at leje en plantekasse, hvor man kan plante og dyrke forskellige urter, blomster og grøntsager. I byhaven kan man også finde et insekthotel og et drivhus, og til jul sælger beboere fra Sundholm 'hjemløse juletræer'.

Det er også her, vi møder Aneliya, der bor på Sundholm. Hun kan godt lide at strikke og kigge på det grønne, mens hun nyder solen i de rolige omgivelser.

Dyr og planter er med til at bringe naturen tættere på. I Sundholms byhave møder vi Peter, som passer på kaninerne, hønsene og haven.

Som det sidste stop på ruten bevæger vi os ud af kvarteret og ud mod det store naturområde, Amager Fælled.

Det at have naturen helt tæt på er noget, som mange af kvarterets beboere nævner som noget helt unikt ved området. Fælleden bliver brugt forskelligt som årstiderne skifter til bl.a. fuglekigning, plukning af havtorn og bær, og derudover kan man også finde en plads til modelflyvning, forskellige løbeklubber, kogræsserlauget og alle de andre, der nyder at have naturen tæt på hverdagen.

Foto: Områdefornyelsen Sønderbro

Sådan har vi gjort

Portrættet her er blevet til med hjælp fra Sønderbros beboere og folk vi har mødt i i følgende fire faser:

1) Voxpops og portrætter

Vi startede med at bevæge os rundt i kvarteret med byfotograf Melissa Ørnstrup i august og september 2024. På turene gennemførte vi udover at tage portrætterne omkring 30 voxpops over seks dage.

2) Ama'rfest

Som andet led i vores inddragelsesproces og dataindsamling deltog vi i endagsfestivalen Ama'rfest i Hørgården, hvor vi lavede en workshop, vi kaldte 'kvartercollage'. Her inviterede vi børn og deres forældre til at lave en collage sammen med udgangspunkt i det særlige ved kvarteret, og hvad de drømte om. Med aktiviteten fik vi særligt indblik i børnenes perspektiver på kvarteret.

3) Længere interviews

I forlængelse af den viden vi havde indsamlet, de observationer vi registrerede løbende, og de temaer vi så vokse frem, lavede vi syv længerevarende interviews med folk der bor og færdes i kvarteret. Interviewene uddybede og kvalificerede temaerne.

4) Feedback fra Områdefornyelsens styregruppe

I færdiggørelsen har Områdefornyelsen Sønderbros styregruppe givet feedback og input til portrættet og været med til at kvalificere det til slut.

Alle de samtaler, observationer og fortællinger vi har indsamlet i Sønderbro, har været uundværlige i udarbejdelsen af kvarterportrættet.

Tak til alle der har bidraget og har været med!